

לטביה טמלה הולנה ברשי"ו וברט"ם נאותן רפובליקות הולוינן ג'אש" אולן גאנצברג ליטשון ואיל' גז' ס"כ
התקהנער וכשרים ג'אש" (ח' ב' ס"כ ק"א) :

שפטים כהן יורה דעת רצב הלכות שלוח הכהן טורי זהב

בג' מ- שָׁנְגַעַל לְפֹרֶת חִיוּ לְלֵב טָבוֹר :
חִיבָּק כָּן מְכֻלָּמָקָס : (ג) קָנוּ הַמּוֹזָוִן .
(ד) בְּטַפְחִין . פְּרִוּם קְדִישָׁה
בְּפֶרֶדֶם . פְּרִוּם שְׁמַלְדוֹן מְמַלְדוֹן דְּלִיעָה
בִּידָךְ : (א) בְּרוּשָׁת הַיּוֹחֵד .
כְּנוּוֹר כְּחָכָב הַפִּילָּוּ כְּכַמְפּוֹן וְכַטְעָם
כְּיוֹן דְּלִיאָכוּ לְמַה מַיִּזְוָה מַלְדָּה לְסָולָה
חַלְיוֹן גַּמִּי לְמַה זַיִּן וְלֵמָה סָהָמָוָן
וְעַיְן מַטָּס נְסַעַּיף ס' : (ז) וְחוֹרָה
שְׁלָחָה . קְפָה יְיִי כְּיוֹן סְטָטוֹר ל'
בְּסַמּוֹן דְּגָסְבָּתוֹן חַיִּיב בְּצַלְמוֹת
סְכָן לְמַס יְסִיס מַיִּיב כָּלָן כְּיוֹן
דְּבַתְעָה סְכָלָה קְוָדָס סְחַמְמָה סָהָה
יְסָלָן לְזָהָב דְּבָנִים דְּחוֹן לְמַה סָהָה
חַיְסָה וּמְמַיְלָה זַבָּה לוֹ חַפְיוֹן
הַפִּילָּוּ כָּלָן מְדֻמָּהוּ וְסָהָה לְמַה מַוָּמָּן
וְדְמַיוֹן לְסִופָּה בְּהַחֲלָה זָה וְזַרְיךָ לְמַה'
סְכָלָן מִירִי כָּלָן בְּכַמְפּוֹן וְלַדְיךָ עַיְן
חַמְמָה לְמַה פְּרִיכָה דְכָר וְסָהָה נְכָדִיחָה :
כְּבִינְיָס

כל האם הוגבהה (⁶) **האם**
רו והוא ליה מזומן ופטור:
כברות שיחין ומערות זא
ב"ח בין ברשות הרכבים

אח"כ יקח את הבנים י'ואם
כל לפרווח ויקתנה אינן רשאי
ולאחר שהצוא מירוי קהנה
לו כנפיה וישראלנה:

לכח (ז) וחוורה מ' שלחה
ידי סילוח מלחמת ידו כיוון שמדובר
בין ומלחס טליין כדי למ' רקע כלוב
דלהכ' ודקיעס בכור מותה כנפנש

רツב (א) בעוף טהור . ל' גנוו' ושוּפָה
(ב) אפרוח אחד . ל' גנוו' ממלְכָה
 דכתיב כי יקלט מלזמון : פרט קיומו
 כבונחת חמונת : (ה) שקננו

הלבות שלוח הקן

ר' רצוב כמה דין משלוח הקן . ומו יג סעיפים :
א (א) ^ט שלוח הקן אין נהג א [א] אלא
(א) (ב) בעוף [ב] טהור י' אפילו אם האם מרפה
 ואפילו אין שם אלא (ב) אפרוח אחד או ביצה
 אחת חייב לשלוח :

ב (ג) ב קן (ה) י המזומן אצלו בגין יונים שדרכו
ליגדל עם בני אדם בכחיהם ואוזוים ותרנגולים
שכננו בכheit פטור [ג] אבל יוני שוכך ועליה
צפרים שכננו (ד) במשפחים (פיוט כל מלה גנוי נכתבים
אבל סס פסיס קיין) [ד] ובכורות [ה] ואוזוים ותרנגולים
הה ג שכננו (ג) בפרדס חיב ד [ו] י והוא שלא
ג הונבהה האם מעיל הביאים כלל משאותיהם אמי

עליהם אם המקומות הללו של ובהה לו חיזוק
ובכל מקום שימצאנו בין איין בין הארץ או
באים או בראשו של אדם [1] או בראש שאנו
בין (1) בראשות היחיד חייב לשלוח:

ט אם רוצה לשלח האם עד שתחזא מתחת ידו [ח] ורוצה להתווך כנפיה קורם שישלחנה כדי שלא חוכ[ל] אלא ישלחנה מיד עם כנפיה כדי שתוכל לפרוח ח' אם ירצה [ט] י' ואם תצקן ישלחנה עד שיגדר

ט' שלחה וחורה כו'. מטעם לפלו סלחנה לדין דסינו כ-
סיגל בכנים מיבח' מהו ולמה לדין סלה נעל בכנים עד
פרק ה'נו מילויים (פרק ל' ע' ה') לדוי דומין דכopic חביב

ב'יאור ר' חייר [א] מילוי דבקה זו צפורה מחייב למורשת

[ב] סתור . סם : [ג] אבל יתי כ' .
כצ' : [ה] ואחים . סם ומתרנ' סם :
[ז] או בראש כ' . צען'ל : [ח] ואח'כ'
ס : [י] ואמ תתקן כ' . סם ורבנן וכטש

טיב

נאר היטוב

ר' צב' (ה) המומן; דהיינו כי יקהל כלט נזוםון:(כ) בפרדס. **הלוינו** מוחמאל
ביבון מסללוlein קיינו גירך הכל לא מוחמאל פוטו. כן מוחמת חיריך".
(ד) הונבהה. להבוח ניזם למלמד זוכחה לו חיריכו וס"ע מומן דכין
לטוטסן לזכות נכניות כל מון סחטן דוכת עלייכם ה"ג נס הליינו אלו קמה לי'ס
לכידון דוחיריכו אלו מוי זכי לוי זיה חיריכו. ס"ה: (ד) החאם. מכמ' ס"ג דמיין
ס'הונגהה עט בעדי שטחן מחת' יוז כדרקון ס"ד דוחיריכ' כ' יקון דליהו אלו זכי נס
זיהינו נמי אלו זכי ליה ה'ג ררכל מירוי ס'הונגהה מענמא והלא כל עריהה נוגעת
ג' רקן סני דומו ודקימה מעופסת דס'ג עפ"ל:(ה) וחורה. מכמ' ס"ג קפס
קיון

חידושי רע"ק

פְּנֵי צִוָּה

באר הנלה

ברכתי יוסף

פתחי תשובה

כיוון דק"ל נמס נרכשו מHIGH צדלוות רקון למ"ה כלהן סחט דHIGH כיוון לקודס
הרלה סיה יכול לצוקה בכינוי וממילוי זכה לו חגיון שלם מדעתו וכ"ל מזומן
ו"ל דכלון מיידי שלם נרכשו וו"ע דלא פינטו זה נקדיח עכ"ל וכ"כ ה"ס"ך דלאס
סיה כה'ינו ומזלה פטור מלשלוח ומזה קטעם לא נטה הגנים ואחיזין לנו פטור
דכוון דכוכב זכה בזאת מזומן קליין נכו : (1) ופטור. ממתקות (כיוון טנירו
לפלוות עוד חיינו הייב מנקוק) אבל לסור לשותה כן נכחלה ולחס מהה
לו שאמטה קודס בבלמה הייב ממתקות כיוון שלון בידו לךיס מזות שלום כ"כ י
לוקה פנימל שלם חבלם עד סיילם מעצמו וקיי למ' קיים עטה בנה. בבל
היינה נוקה וכוכב דעתם הלהמ"ס אבל דעת הרכ"ס וגמל גדויל לפוטקיס דנקורו
כ' בגינו יוכמס פה"ה לאויה עופג נקלה קוקלי"ז כמו פפי' קום סמפלטיס קוס
דנמכוין ליטול התחתוין לדד וכיינו כפיכת"ז ודולם כמידות רעכ"ה פפי'
ונע"ס : (ט) שחט. כ' ה"ס"ך ולחע"ד לדידון על סיך דין זה לדכל טהו סטה
נד יהה זו מזוה לנמהל ניקם קלים ה"ג הפלנו נספה כל טאות כיוון דגניעת
ו"ג לרבל לנוינו צוותם עכ"ל : (י) פטור. דעת ק

בשים חלומו פניו נצלם בדיווון בגנויויס הפטויס קריין קכח נך ונוו נבלגנער האן אהס וכול נאציס כנייזיס חמץ שוו הורג חייכ גלאם. לאכ כנשיג נט' דיניג דחייכ עזין ס"ז זיך פ"ג ע"ג:

ו. שום מתחם בדורות
שאינו פורק רק לבן וונו.

ונג עף טמא הרובע על ביצי עף טהור או מהו
הרובע על ביצי עף טמא פטור משילוח אבל טהור
הרובע על הטהור אפילו טיננה כנין חרגנוות
הרובע על ביצי אוזו או ביצי יונה וכן כל כהין חייב
בשלוח כיוון דשניות טהורות וממים פסק הרמב"ם דאם
יא שלח אינו לוקה סתום רוזו בעיא בנם' שם
מסוגיה השם שטשע להרוא שיש מין עף אחד
חנקרא קוריא דוראי חייב כשיושבת על איזה טין
ביצים שיהיו וכלכדר שוויה טהורין ספני שררכו בכך
הרמב"ם השmitt וונראה לי טעתו ספני שאין ידוע
לנו מה הוא ואיך טמילא וכל בספק והטור הכיא זה
ג"ש והביא עור דרעה לדכדר קירא פטור משילוח
אבל לדינא הסכים לרמב"ם ע"ש.

ויר שילוח הקן אינו נוהג בעופות שיש להם בעליים
ומתנרגלים בכתירות וחיציותיהם וקניניותם וטעותיהם
לפיכך אווין וחרנולן ויוניס שבוטב שטחנרגלים
ברשותם בעליים אינן שיין בשילוח שהרוי כהוב כי יקרה
לפניך כן צפיר ואין זה בקרה כשים להן בעליים וכך
שנו חכמים בסנהה שם רשלוח הקן אינו נוהג אלא
שאינו טוען כיוט שאין להם בעליים ונחנרגל בהפקר
אסילו חרנולח שכחה סן הבית וטרדה ולא באה
טחנרגליך בשרה כהפקר והבעדים נתיאשו סהן דינה
בהפקר וחיבת בשילום (זצ.)

ויל רבניו הביש בסעדי ב' קן החווון אצלו כנן
יונים שדרכו לינגדל עם בני אדם בבהים ואזיזים
חרננווים שקנוו בבית פטור אבל יוני שוכן ועליה
אצפירים שקנוו בטפיחים (נתחים הרבה זה לאויס יקנוו) ובכורות
אהזים והרננווים שקנוו בעדרם חירב והוא שלא הינבהה
האום מעל הביצים כל טשטיים אבל אם הונבהה
האום טעליהם אם הסקייבות הילו שלו זכהה לו חזיריו
והו ליב פונטו וטנור שער

ח' ביאור הרברטים דהא קייל חצירו טל אדים קונה
לו טלא מרעטעו נחזר הטעחותה נס' ש בחיט
שי ר וסי רס'יח ואיב לכה חייב אותם שקנו בפרדים
הרבי הפרדס יש לו בעלים ווכו בהם והרבי הם כסומן
טטרורים טשלוח אך חוליל אסרו שם דאסור לונות
בכיצים כל זטן טהאמ רובצת עלייהן וטמילא דנעם
חצירו לא קנה לו רכון דאייה ולא מצוי וכי לא
כי ליה חצירו ולכן כשהונגה האם מעלהון מעיטה
שכיא לונות בהן נס חצירו וכתחה לו והויל סומן
טטרורים משיכום

ויבנ' מוקם שיטפה הנק חיך בשילוח בין ביאלן
בין בארץ או בכורות שיחין וסערות וכן הטעזה
הנק בים כגון שנעקר אילן עם קן והושלכה ים שהרי
כתיב כדרך וים אקרי דרכ כרכתיב הנותן בים דרכ
(נפ') וכן אם יצא קן בראשו של אדם כסו המראים
שכמדיות

לוּהַ סְכִין אָוֹתָו סְכִתָּמְרוֹת מֵרַד עַל שְׁקִיצַּת הַכְּנִיטִים
וְאַחֲכָ אָוֹטָר כִּיְצָר מְשֻׁלָּח אָוֹזָה הָאָם בְּכָנֶפֶתָּה וּמְפַרְּחָה
כְּלֹוֹטָר דָּרוֹה עַיקָּר קִוּם הַמְּטוֹזָה שֶׁ שִׁילּוּחָ הַקָּן .
וּ וּנוֹרָאָה פְּשָׁטוֹת שְׁחִיבָּה לְבָרְךָ בְּשַׁעַת שִׁילּוּחָ אַקְבָּיוֹ
עַל שִׁילּוּחָ הַקָּן וּבָנְן מְצָאָתָי בְּסֵי חַטִּים דִּיעִים
לְהַרְאָכָ"ד הַבְּיאָ שֵׁם בְּסֵיסִים קַעַ"ט דְּבָרִי בְּעַל הַעִיטָּר
בְּשֵׁם הַלְּכוֹת פְּסָקוֹת זֹוִיל וְהַלְּכָתָא צְרִיךְ לְבָרְךָ
בְּשִׁילּוּחָ הַקָּן וּבְמַעֲקָה וּכְיוֹן עַכְּלִיל וְאֶל חַטְּעוֹת בְּלָשִׁין
תְּחוּיָה הַרְשָׁבָ"א (כ' י"א) שְׁכָנָבָן וּבָנְן כֵּל מְטוֹזָה שְׁהִיא
בָּאה מְתוּזָן עֲבִירָה כְּנוּן הַשְׁבָתָה הַגְּנוּילָה וּכְיוֹן וּלְקִיחָה אֲחָת
הָאָם בְּרִי שְׁנָחוֹר וּנְשִׁיחָה אָוֹתָה וּכְיוֹן אֵין סְכָרְכִּין עַיִשׂ
דָּהַעַפְּ רְדוּרָאִי אָם אָוֹתָה בְּרִי לְשָׁלָחָה טְבָרָךְ אָךְ אָם
נוֹטְלָה עַתָּה בְּרִי לְשָׁלָחָה לְאַחֲרָה וּמִן דְּגָם בָּוהַ קִיטִּים
הָעָשָׂה כְּמוֹ שְׁנָהָבָּאָר סִימָכָ בְּעַתָּמָעָה עָשָׂה עֲבִירָה
וּלְכָן לֹא יְבָרֵךְ אֲחִיכָּ בְּעִשְׁלָחָנָה וּ הוּא כְּהַשְׁבָתָה הַגְּנוּילָה
וּלְפִיו אֲדָרְבָּא רָאִיה מְהַרְשָׁבָ"א דָּאמָעָה הַמְּטוֹזָה
כְּחַקְוָנָה יְבָרֵךְ עַלְיָהָן וּגְמָם בְּסֶפֶר תִּידְרֶשׁ בְּקוּרֶם הַבְּיאָ
סִי שְׁרָצָה לְוֹמֶר שְׁלָא יְבָרֵךְ סְפִינִי שִׁישׁ בָּהָ נָם לֹאָו
דָּלָא הַקָּח וּנוֹי וּרְחֵי לָהָ רְכָמָה סְמִיעָ שִׁישׁ בָּהָן נָם
לֹאָו וּסְכָרְכִּין עַלְיָהָם עַיִשׂ וּבָנְן עַיקָּר לְרוֹנָא (וּלְמִיתִּי
נְהַלְּקָעָט בְּכָחָנָה בַּיָּסָר מְחַלְוקָת פְּנִים יְנַכֵּן גָּלוּ סָס וּמְלָכוֹת עַדְעָס וּכְנוּ
נְפִיחָת כְּנִילָה נְבָס תְּנִינָה גָּלוּ יְבָרֵךְ זְמָה יְמָה נְיִיסָס מוֹלָוִים עַיִשׂ וְאַיִן
בְּדָלָה לְזַוְּפָס דָּהַעַפְּ לֹא גָּנוּנָה עַל חַסְלִין זְמָה נְסָכָל הָוֹת חַד וְאַתְּ
הַפְּמִידָן עַל חַזְקָה הַלְּגָכָס נָס כְּלֹעַן כְּנַוְיכָה גָּלוּ לְחוּנָה תְּהִי"ד וּנְסָחָן
כְּרַבְּכָנָה וְגַסְיָה לְדִיְעָה גָּנוּנָה לְרַכְמָה סְכָמִיָּה נְגָלָה גָּנוּנָה סְכִיחָה
מְנוֹס בְּהַלְּיָן כְּבָה עַמְקָמָה וּלְיִגְּזָע מְנוֹזָע גָּנוּנָה וּנוֹגָבָה

יא שליח הכן אינו נוהג אלא בעופות טהורים
שהם והבניים יהיו טהורים רצוף הוא עוף
טהוד (נמ') ולא עוף טמא ובכל מני עופות טהורים
שבועלים נהוג מצווה שליח הכן ואפילו אין שם החת
האם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת חיוב בשילוח
ו-era רכחיב אפרוחים או ביצים לשון רבים אורחא
דרקיא היא לבינח לשלון רבים שכן הוא ברוב הנקנים
אבל מ"ט גם אפרוח אחד וביצה אחת כן מקרי
(גמ' גלו).

יב וְאֶפְרַיִם הָיָה טְרֵפָה חִיב בְשִׁילוֹחַ רְאֵלֶכ לְמָה
לֵי צָפוֹר לְפָעַט טְבָה כִּיּוֹן דְּטְרֵפָה פְּטוֹר כִּישׁ
טְמָה אֶלְאָחָדָי לְהַוּרוֹת דְּטְרֵפָה חִיב (נֶמ' זָה) וְהוּ
בָּאָם אֶכְלָה הַבְּנִים כְּשֵׁם טְרֵפָות פְּטוֹר אֶפְרַיִם כְּשֵׁהָאָם
כְּשֵׁרָה רְכִחָב וְאֶת הַבְּנִים תְּקַח לְךָ וְרְדֵשִׁין וְלֹא לְכַלְבִּין
וְטְרֵפָה אַיִּנה רָאוּיה לְנוּ לְעַצְמֵינוּ וּכְן אֶם הַבְּצִים הָיוּ
סְמוּרוֹת וְהָן כְּסֻרוֹקְבּוֹת פְּטוֹר מְשִׁילוֹחַ וּכְן אֶם הַאֲפָרוֹחוֹם
הָיוּ נְדוּלִים כֹּל כֵּךְ עַד שְׁיוֹכְלָו לְפָרוֹחַ בְּעַצְמָן פְּטוֹר
מְשִׁילוֹחַ וְלֹךְ שְׁנָוֹן חַכְמִים בְּטָשָׂנָה שֶׁם וְהָאָם רְוַבָּצָח עַל
הַאֲפָרוֹחוֹם או עַל הַבְּצִים מֵהַאֲפָרוֹחוֹן בְּנֵי קִיְּמָא אֶפְרַיִם
בְּצִים בְּנֵי קִיְּמָא יִצְאֵו מְטוֹרוֹת וּמֵה הַבְּצִים אֲרִיכִים
לְאַטְן אֶפְרַיִם צְרִיכִין לְאַטְן יִצְאֵו מְפָרִיחִים וּכְן
דוֹקָא הַעַם חַרְבוֹנָת אֶכְל אֶפְרַיִם הַזָּר בּוֹגֵעַ עַלְיָהָם אִינוּ

אך, יוריין בערואה"ש ס"י רצב (סע"י י) שכח שדעת העיטור הוא לבך, וכן הוא להדייה בספר העיטור ודלא כמ"ש בברכ"י בשם דס"ל שאין לבך, וע"ע שם בערואה"ש שכח שגמ הרשב"א שכח שאין לבך, הינו דוקא כشمקיים שלוחה הקן ע"י חפיסט האם, דרך בויה הוילא הניתק לעשה ואין לבך, אבל שלא חפס את האם ומקיימו שלא בהקדמת הל"ת גם הרשב"א מודה שיש לבך, ע"ש, ולפי דבריו גם הרריי אבן פלט מודה בכחה"ג שיש לבך, כי הרשב"א והרריי אבן פלט חד טמא נקטו.

והנה, כבר כתבנו שיש סתירה בדברי הרשב"א, והلوم ראוי בשדי חמד ח"ח (פתח השדה מערכת ברכות ס"י ג, ד"ה וכתבתני) שכח בשם החיד"א בספר מחזיק ברכה ס"י תלב'אות ו זוז"ל "אף להרשב"א בס"י ייח העתיק שווית מורהיא"פ (ר"י אבן פלט), כתוב הרריי בנו ששמע מפי מר אביו הרשב"א שלא נצית להני כלל, ומכאן חשובה על המקשימים אהרשב"א אהידי ולא קשיא מיידי, דאייה לא סבירא לי' כההיא דס"י ייח" ע"כ, והשדי חמד הוסיף שם לעיין בק"ו שד"ח בחלוקת דיןין מע' חור"מ ס"י אותן כב' דהתשובה דסימן ייח אינו מדברי הרשב"א, ונמצא דעת הרשב"א עצמו הוא שיש לבך על מצות שלוחה"ק וכמ"ש בח"ג סי' רפג, וכעדות בנו של הרשב"א.

והנה לפ"ז נמצא דעת הרשב"א, עיטור, רוקח וראב"ד שיש לבך על שלוחה"ק, וגם הרריי אבן פלט מודה בכחה"ג שאינו תופס את האם לפני השילוח וכמ"ש בערואה"ש הנ"ל, ונמצא דעת רוב ראשונים הוא שיש לבך על שלוחה"ק, וכדברי הערואה"ש.

ומלבך זאת, הרי כבר נחבטו הפוסקים למצוא טעם שלא לבך על מצות שלוחה"ק, ומפניו ג' טעמים עיקריים: א', הרשב"א כתוב שהמצואה הוא בהקדמת ל"ת, שצרכיך לתחפש את האם, ולבן אין מברכים. ואמנם הראב"ד כבר תמה ע"ז, דהא אינו נוטלו אלא ע"ד לשלה, ובכח"ג מה עבירה אייכא (ע' תוס' קדושין לב.), וכן תמה בספר בנין ציון סי' יד, ועוד יש להקשوت דכשאינו תופסו ל"ש טumo של הרשב"א, וכן הקשה בספר בנין ציון שם והניח בקורסיא, וכבר כתבנו שהערואה"ש כתוב דאה"ג כאשר אינו נוטלו בידו שפיר מודה הרשב"א שמכאן.

ב', בבניין ציון (שם) כתוב דבכח"ג שאינו תופסו יש לחוש שם יברח העוף קודם שיתפסנה, ויהי' ברכה �בטלה. ומואר שליט"א הקשה שגמ זה אינו סיבה מספקת לפטור מברכה, דהיינו נימא שא"י לבך קודם קודם המצואה משום שאינו יודע אם יקימינה, אבל אפשר לבך בשעה עשייתה כשרואה שמתיקימת המצואה [וכבר כתוב בע"ז בפתח השלchan הל' א"י סי' ג סקל"ט עי"ש שהעמים זאת בדברי הכס"מ לעניין ברכה על מצות נתינת צדקה], ועוד קשה שהרי אפשר לכובן קודם שתתקרב אצל העוף שככלות פעולה קירבתו תהא מעשה השילוח, ובזה לא שייכא חששו של הבניין ציון, עכ"ד.

ג', בספר תורה נתnal ס"י ט ג"כ תמה על הרשב"א וכותב שם טעם אחר שאין לבך, דהיינו שما יהיו הביצים מוזרות. והערואה"ש תמה ע"ז דא"כ לא נברך על תפילין שמא יחסר או יפסול אותן אחת, וע"כ דאזרלי בחר חזקה, וא"כ ה"הanca אייכא רובא. ועוד קשה, תינה בביבצים, אבל באפרוחים Mai. אייכא למימר. ועוד קשה, דהא

ברכת שהחינו כשםקיים מצות שלוחהukan

ג. אין לברך ברכת שהחינו כשםקיים מצות שלוחהukan אף בפעם
הראשונה?

שלוחהukan בקן המזומן, ודין ביצים שכבר זכו בהם אחר והופקרו
ד. שלוחהukan איןנו נהוג בעופות או בביצים שיש להם בעליים, דכתבי כי
יקרא לפניך קן צפור גוי, וכשיש להם בעליים אין זה מקרה אלא הרוי
זה מזומן. וביצים שכבר זכו בהם אחד והופקרו, יש אומרים דפטור

בפמ"ג (א"א סק"א) ומשנ"ב (סק"ג) וערוה"ש (סע"א), ופשוט דה"ה בנדו"ד דין
הכי, וכן לעניין תיבת 'מצות' פשוט שאין מעכבר, ובפרט שדעת העורה"ש שלכתהילה
אין לומר תיבת מצות.

7) כתוב בפתח תשובה יו"ד סי' רצב (סק"ב) בשם שר"ת סמא דחיה (סי' ג) שכשםקיים
מצות שלוחהukan יש לברך שהחינו כיון שאין דברמצוות ותדרי הווי בדבר שקבע לו
זמן, ואח"כ ציין לדברי הש"ץ יו"ד סי' כח סק"ה עיי"ש, וכונתו למ"ש הרמ"א שם
בסע"י ב דמי ששוחט פעם הראשון מברך שהחינו על הכיסוי אבל לא על השחיטה
דמזיק לביריה, ובש"ך שם הקשה על הדרמ"א מה אין מברכין שהחינו במצוות ציצית
ותפלין וכדו' כשמתחניכן בהם פעם הראשונה, וע"כ דעתו מצוה שיש בה שמחה או
שבאה מזמן, משא"כ בכיסוי עיי"ש, וכן הסכים הפר"ח שם (סק"ה) שאין מברך
שהחינו בכיסוי הדם אף בפעם הראשון, ובכרתוי (שם סק"ג) תי' דציצית ותפלין שיש
בו חובה [שגם בציצית בעידן ריתחה מענסנן מבואר במנחות מא]. אין מברך
שהחינו, משא"כ כיסוי הדם שאין מחויב להמציא עצמו לשחוות, ורובן של ישראל
אין שוחטין ומכסין, בזה שפיר יש לברך על מצוה זו בשמחה עיי"ש, ובתבאות שור
(סק"ד) הסכים שمبرך, ובפמ"ג (שפ"ד סק"ה) הניח בצע. ובברכ"י סי' רצב (סק"ב)
כתב דלה מבואר בש"ך שם נמצא שאין לברך שהחינו כשםקיים מצות שלוחהukan אבל
לדעת הכרתי שפיר יש לברך, ומ"מ מסיק דמידי ספיקא לא נפקא ואין לברך שהחינו,
וכ"כ בעורה"ש סי' רצב (סוף סע"ז). ובאמת סברת הכרתי צ"ע, דא"כ למה מברכין
שהחינו במצוות תקיעת שופר (סי' תקופה סע"ב) ובמצוות נטילת לולב (סי' תרנא סע"ז
ה) ובחדקת נר חנוכה (סי' תרעו סע"א) ובמקרה מגילה (סי' תרצב סע"א), ויש
ליישב בדוחק, ויעוין בש"ך סק"ז שנקט ההיפך ממש מסברת הכרתי, וצ"ע.

ולכא"ר יש מקום לדון בשלוחהukan אף הכרתי מודה שאין לברך שהחינו, דהנה
ברמ"א שם כתוב דווקא על כיסוי הדם מברך שהחינו, ולא על השחיטה - אף כשלוחת
בפעם הראשון - משום דבשחיטה מקלקל כריה אחת, משא"כ בכיסוי שהוא מתקן
עיי"ש, ולפ"ז יש לצדדים שלוחהukan שמצוותו לשילוח האם וליקח הבנים ואית בי' צערא
לעוף, אפשר דמי לשחיטה שאין מברך שהחינו, ויש לחלק, ועיין.

המגורען ניג טול היל מצלם ופרן
נבר מזוה ניג עזם ומלהי ניג צלט
מקם ווון עזה צל ווקם למיטה
דוחה לה צייכס ומיקן דמייר נגן
בנטלה על מנה נצלה דלנו ייכ
כיזן ללקמה נחיה ופצצה הוה
דחלם ומלקם דעתך מהניין לימי
עצה דמלוע ולדמיה נפצה
דצלות מצוס והאל עזה דמלוע
פדרף טפי כיזן דכל כמה דלן
מחטיג לisors נמחמייס נטעה לה קן
הוה כל נצחות צלוס דין לח נאחסן
קמץ' לדן דמי ווון הס נגמי רכינו
שכחן נמחס לisors ליקח ווון דחפייט
לזקחה ממחלה פציגר ווון כהן הילן
עצה טפייט כי זחה נפצה דצלות
נטצה דטאהת מלוע ווונ' דעזה
המלוע הוה כל נצחות צלוס דין
ליחסן היל נגמי הילטינס קוּ

מן) נגיטו מדים זה פל קהה רכה צלח לטולס מכם
שם המופיע: ספיטל נירן לדגר מנות נטאל
שחצצא מתחת ידו ואחיב היל נל מצלם כותם מתייגן
כמה מסלפה מון דן יסודה פצע ולג פצעה סול מסלם
ד אלא צדריך לשלהה עד שחצצא מתחת ידו ואחר
בקץ יקח הבנים. ואם רוצה להחוור כנפייה קודם
шибשלחנה כדי שלא תוכל לפרט ויקחנה מיד
אינוראשי. אלא יששלחנה מיד עם כנפייה כדי
שתוכל לפרט ולהחר שחצצא מתחת ידו יקחנה
אם רוצה. ואם התכן ישנהה עד שייגדלו כנפייה
шибשלחנה: ה (ז) ואם רוצה ליקח האם
לשלהה הבנים אינוראשי. שלחה וחורה
(ז) אפילו כמה פעמים חייב לשלהה. אבל אם
שלחה ונטל הבנים והחוורין لكن (ט) וחורה האם
עליהם פטור מלשלחה: ו ואם נטל האם מעל
הבנייה ולא שלחה (ט) יששלחנה עדין ופטור:
בכט אבל כן המזומנים לו (ט) בנוין יוני הרדייסיות

פרק יג (להלן יט) מומוסים ע"ס:
ד ומי"ש איז אידין דשילוחה עד שתצא סתחתה ידו. סס (ז'
קמ"ל) עד כמה מצלמה התר נון יתוהה כדי צמלה ממתת זו
פליטות רצוי עד כמה מצלמה התר נולטה צמלה ממתת זו וויס יכול
לחוור ולטפפס מותר עכ"ל מטהר מפיילווע זקסלע ליה דקלה' הבה
דוקן (קמ"ל) צלמה ווילא הפליט ד' וו' פערMISS מיז' דסיטין דוקה' דוקה'
יד' יולא ממתת זו הילא יולא ממתת זו פנס ממתת ווילר קד
דמליל נולר צלמה הילא יולא לחוור ולטפפס צוונא
טיש גדרן למזר ווילר הילא יולא לחוור ולטפפס צוונא
מחנאות ומצבת דוקה' נולר מלטינה הילא יולא מז' זולא מז' זולא
טפפס צולר צלמה הילא יולא לחוור ולטפפס צהמצע
משמץ דרלע (קמ"ל): צלמה פלוני ווילר לא רילע פרטקי פירוט
תינורות ומפקה הילא לרמנ"ס פירוט מצלמה צלום זלטב (ז'') ח'ל'
כלם קם צלט ווילר ווילר זולא מומר לנו מילא מז' זולא מז' זולא
טפפס ווילר זולא יולא נפלום נטילן נסינס צאיין מרכפת עלייס
בכלם ילקטו צנממר וכטס רונעם על להפלומות הילא יולא
טפפס צו זולר ווילר זולא מומר עכ"ל נלטמ דמלקט נך מימלט
טלטיטל מצלם צילום יולא לטפפס שול צוינט ממתת זו ולעדי
טפליך זרמי מכם סטל מכם דלטס ליקס סטס מל' חניט
בכלם גדרן צלמה עד צמלה ממתת זו וויס לנו יולא ממתת זו
טפנס טפוא ליקס סטס הילא גדרן צלמה הפליט ק' פטmiss עד
סמלל ממתת זו יין ווילר קן יטול ליקס סטס מז' צלום צלט
צלמה ווילא יולא ממתת זו טפוא ליקס נסינס הילא דוקה' מילא
צלמה כדי צמלה ממתת זו ווילר קן ייקס חניט וו'ק':
ט'ש ואם רוצחה לחתוך וכו'. סס טומלן זיליכ' יסוד: ואם
זונת ייקח תאמ' ובו' איז באז'הן עדינו יונז'ן געל' גראן

וניקרמו כן על שם סורדים סהמיהל לאספסק נציגוּן לרגול עס נמי מושט ננמיס (רשי מס' כה. דין פילדיקום) וטומון גינס:

טראיזה

טילוק נעל מ- מילוטם (ט). וחורה [האחים] צליחן פטור מל'לה (ט').
אחים דילין וכמיה אסן גון טווען קרטע נס. כי': (ט') ישלחנה נזירין
טפער. פלאס ממלוקט מאטס זסרי (ט' כטיקט פטפס נעל מה נס' סעסס
יעז' פלאס כוון טעלן כדו גאנט סטפנס: (ט' נגן יונז' הדרידיאנות.
ויזיך נעל מ- מילוטם נטביס ועינן נטביס פטרום טיטס פיטון (טכט'ן) (טכט'ן)
(ט' נגן יונז' הדרידיאנות.

**קן שכחצ'ר המשתמרה / גדר חצ'ר המשתמרה / קן על ארון החלון
בכומה גבוהה**

ה. חצ'רו של אדם המשתמרה קונה לו שלא מודיעו, ולכן אם מצא קן בחצ'רו אחר שכבר הוטלו הביצים והוגבהה האם מעלייהם, כבר וכתה לו חצ'רו והו' מזומן ופטור משילוח⁹. ולכן הרוצה לקיים מצות שילוח הקן בקנים שכחצ'רו המשתמרה, צריך לכוון שלא לזכות בכיצים

לרבוי תרגולות שמרודה מקרה דילפניך', חיפוק לנ' דהוי הפקר ואינו מזומן וכי יקרה' קריין כי', וע"כ דמה שהוא הפקר אין מפקיע מני' שם מזומן, שכן בעין לרבותי תרגולות שמרדו מקרה דילפניך', ולפ"ז דוקא במרדו שאינם נמצאים תחת ידו כלל הוא דמרובין לחיבור וכסבירות שו"ת אמריו יושר הנ"ל, אבל כשהפקירו ליכא ריבוייא כל ופטור משילוח דהוי בכלל מזומן, והיינו כedula רוכ אחرونין - הם המלאכת שלמה, מהר"ד סלימן, ברכ"י, חת"ס, אמריו יושר, התעוורות תשובה ומנתחת שלמה. ובספר שלח תשלח (שם, בראש הדיבור) כתוב שכן הכריע מラン הגרי"ש אלישיב וצוק"ל. וכמה שנים היה מורה שליט"א מורה וכוא דמנהני הפקר להפקיע שם מזומן, ומיהו שוב חז'ר מזה ואמיר ששפיר יש לחוש לדברי האחרונים שכחטו דלא מהני הפקר להפקיע שם מזומן, דاع"ג דיסוד שם מזומן תלוי בעוף או ביצים שיש לו בעליים, אבל מסתברא דכל שכבר היה לו בעלייםתו לא מקרי כי יקרה, דתו לא חשיב מקרה שכן יל דלא מהני הפקר להפקיע מני' שם מזומן, עכ"ד.

ועוד אמר מורה שליט"א דאפי' להסוברים ומהני הפקר להפקיע שם מזומן, נראה פשוט דכל זה הוא בכיצי עוף של הפקר שאין דרכו ליגדל עם בן"א, דבכה"ג יש מקום לדון שאם הפקיר הביצים פקע מני' שם מזומן, אבל עוף ביתו שדרכו ליגדל עם בן"א, וכגון תרגולות ביתה, לא מהני הפקר להפקיע מני' שם מזומן, דבכה"ג הרוי כל הקן מזומנה בידו שדרכו ליגדל בביתו וא"א למקרי בו כי יקרה, עכ"ד. וכעין סברא זו הובאה בספר שלח תשלח (שם, ד"ה ומהגרא"ש).

ונשאל מורה שליט"א ע"ד מי שמצא קן עם ביצים של הפקר ונטל הביצים ממש בשעה שלא היה האם רוכצת עליהם, וכוון שלא לוכות בהם כלל, והניחם בקן אחר תחת עוף אחר של הפקר, האם בכה"ג אפשר לקיים מצות שילוח הקן בכיצים שמנוחים כתה בקן השני, שהרי סוו"ס לא היה להם שום בעליים מעולים וא"כ ייל דלא מקרי מזומן, והשיב דנראה פשוט ודואי מקרי מזומן, דהא כל הוית הקן נוצר על ידו וא"א למקרי כי כי יקרה, עכ"ד.

(9) שו"ע י"ד סי' רצ'ב סע' ב יוני שוכך ועליה וצפרים שכננו בטפחים וככורות ואוזים ותרגולים שכננו בפרדס חייב, והוא שלא הוגבהה האם מעל הביצים כלל משטהילים, אבל אם הוגבהה האם מעלייהם אם המקומות הללו שלו וכתחה לו חצ'רו והוא'ל מזומן ופטור" ע"כ, והמקור בחולין קמא: וב"מ קב. עי"ש.

המוטלים שם כדי שלא יוכה לו חצרו.

ו. מה נקרא חצר המשתרמת, כל שיש מחיצות סביב, אף שאינו נעול במנעל, הרי זה חצר המשתרמת, אבל אם היא מגולה ללא מחיצות נקרא אינה משתרמת. ונראה שם יש בה פרצות גדולות שיכולים בני"א ליכנס שם בריווח,חו לא מקרי משתרמת¹⁰.

ז. משקוף חלון שבקומה גבוהה, אף שהקרע שחתתיו פרוץ למגרר, לרוה"ר, מ"מ מתחברא שמחמת גובהו ה"ה נחשב כמשתרמת¹¹.

10) תנן בגיטין עט. "היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה, כיוון שהגיע לאויר הגג הרי זו מגורשת, הוא מלמעלה והוא מלמטה, וזרקו לה, כיוון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרפ' ה"ז מגורשת" ובגמ' שם "הוא מלמעלה, והוא לא מינטר. א"ר יהודה אמר שמואל כגן שהיו מחיצות החתונות עודפות על העליונות" ע"כ, ובתוס' שם (ד"ה כגן) מוכח מינויו דפרשבי קושית הגם' החם דאיינו חצר המשתרמת, ומתרץ ר"י אמר שמואל דשפיר hei חצר המשתרמת עי"ש היטב [וזדלא כפירושי שם דפרש קושית הגם' משום אויר שאין סופו לנוח], ועפ"ז כתוב בספר נתיבות המשפט (ס"ר, ב"י סק"ג) "זהנה מה נקרא חצר אינה משתרמת, נראה דזרוקה כשהיא מגולה ללא מחיצות נקרא אינה משתרמת, אבל כל שיש מחיצות סביב אף שאינו נעול במנעל נקרא חצר המשתרמת, וכ"מ בגיטין פרק הזורק. וראוי לה דהא כלים מטעם חצר הוא מבואר בשיטה (ב"מ ט. ד"ה אמר רבא) וא"כ קשה למאן דס"ל דבעינן דוקא בתוכה, א"כ כל בסתמطا אמר קנה דהא לאו משתרמת הוא, ועומד בתוכה אי אפשר בכליל, אלא ע"כ דמחיצות הכליל כמחיצות החצר, וחשיב כחצר המשתרמת" ע"ב.

ובספר המקנה (הל' קדושים, סי' ל סק"ט) כתוב דלא מקרי משתרמת אלא בחצר הנעול ופתח בידו עי"ש, אבל בשוו"ת באර יצחק (או"ח סוף סי' ה, ד"ה א"ך) הכריע כדעת הנחבות, וכ"כ בערוה"ש חו"מ סי' ר (סע"י ב) "אין חצירו של אדם קונה לו אא"כ משתרמר לדעתו, כגן שהוא מוקף מחיצות אף שאינו נעלמה ואין מקורה [נתיה"מ] כו"ו ע"כ. ובענין חצר המוקף מחיצות שיש בהם פירות, יעווין היטב בתוס' שם, ואcum"ל.

11) בב"מ קב. "אם אמר כל מציאות שיבאו לתוכו היום תקנה לי חצרי לא אמר כלום כי הכא במאי עסקין בחצר אינה משתרמת. اي הכא אם מא סיפא יצא לו שם מעיאה בעיר דבריו קיימים, ואי בחצר אינה משתרמת כי יצא לו שם מעיאה בעיר מא הוי, כיוון דיבא לו שם מעיאה בעיר מיבטל בדיל אינשי מיני' והויל בחצר המשתרמת" ע"כ, ובשיטמ"ק שםصاحب בשם ר"ח "כיוון שיוצא עליו שם מעיאה מיבטל בדיל אינשי מיני' ומתייראין להיכנס בתוכה, שמא יאמר להם השלטון אתם שנכנסתם לחצר

או שלא היה רצונו מעיקרא לזכות בכיצים משום שאין זה זכות
בשבילו, וצ"ע¹².

12) כתוב בנתיבות המשפט (ס"י רס סק"ט) שם נתודע אחר שבא מציאה לחצירו וואומר אז בלשון ממשמע שמעיקרא לא רצה שיקנה לו חצירו, לא קנה לו חצירו, דלא עדיף מזוכה ע"י אחר וכשהמעצט צוח, דמボואר בס"י רמה סע"י י דלא קנה אף לעניין שאין הצע"ח גובה ממנו, וא"כ ה"ג מעיקרא לא זכה חצירו, עי"ש. ובשות' בית יצחק (או"ח סי' כא סק"א, ד"ה גם מה שכחוב) כתוב על זה "זה ליתא, דחצר דומה לשלוחו או לידו, והוא כמו שליח שליח שיזכה ולא מציא לבטל הש寥חות רק קודם שעשה שליחות ולא אח"כ, וכל אדם שיש לו חצר הוイ כאמור לו שיזכה כל מציאות שיבאו לידי, ואיןו דומה לזוכה ע"י אחר ולא עשו שליח רק זכה לי מעצמו, ומשו"ה מציא אמר לשון דמעיקרא לא זכי כמבואר סי' רמה, וחצר הווי כשלחו מעיקרא, ודוקא אם מעיקרא לא רצה כיין שכחבו התוס' בב"ב נד אז לא זכה חצירו, אבל בבא מציאה לחצירו שלא מדעתו הווי כבא לידי ממש או לשלוחו שלקט מציאות ולא מהני אח"כ זה שצוח רק לשויי הפרק מידו, אבל לא שלא יזכה למפרע" ע"כ, ועי"ש שהביא ראי' מדברי התוס' בסוכה לא: (ד"ה באשרה). ובשות' אג"מ (י"ד ח"ד סי' מה) נקט כדעת הנתיבות עי"ש.

והנה, בזמנינו שאין משתמשים בכיצי עופות דעלמא, יש מצדדים לומר שא"צ לכון בהדייה שלא לזכות בהכיצים,ermen הסתום אין זה זכות בשבילו, ואיכא אומדן שאין רצונם של בנ"א לזכות בכיצים ולכון לא זכתה לו חצירו. אבל מוש"ר שליט"א פקפק בזה, דיל' דסוס' בכיצים חשיבי זכות גם בזמןינו, ואם לא כoon בהדייה שלא לזכות בהכיצים, ייל' דזכתה לו חצירו ופטור משילוח, עכ"ד. ויעיר' בזה בספר שלח שלח לירידי הגראן' ויינבערגער שליט"א (דיני שלוח הקן, סע"י כא ובהרחבת דבר שם).